

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 22ας Ιανουαρίου 2004

στην υπόθεση C-353/01 P, Olli Mattila ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Αποφάσεις 93/731/ΕΚ και 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ — Εξαίρεση αφορώσα την προστασία του δημοσίου συμφέροντος στον τομέα των διεθνών σχέσεων — Μερική πρόσβαση»)

(2004/C 71/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-353/01 P, Olli Mattila (εκπρόσωπος: Z. Sundström), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 12 Ιουλίου 2001 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-204/99, Mattila κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-2265), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου οι λοιποί διάδικοι ήταν το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Aussant και M. Bauer), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Docksey και U. Wölker,) με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), J.-P. Puissechet, R. Schintgen και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 22 Ιανουαρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Ιουλίου 2001, Mattila κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (T-204/99), κατά το μέτρο που απέρριψε τα αιτήματα του O. Mattila περί ακυρώσεως των επίδικων αποφάσεων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 5ης και 12ης Ιουλίου 1999, αντιστοίχως, με τις οποίες απαγορεύθηκε στον αναιρεσιζήττα η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα.
- 2) Ακυρώνει τις επίδικες αποφάσεις.
- 3) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας δίκης και της αναιρέσεως.

(1) EE C 317 της 10.11.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 15ης Ιανουαρίου 2004

στην υπόθεση C-433/01 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Freistaat Bayern κατά Jan Blijdenstein ⁽¹⁾

(«Σύμβαση των Βρυξελλών — Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας — Άρθρο 5, σημείο 2 — Υποχρέωση διατροφής — Αναγωγή εκ μέρους δημοσίου φορέα στον οποίο περιήλθαν τα δικαιώματα του δικαιούχου της διατροφής»)

(2004/C 71/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-433/01, με αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του Πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971 για την ερμηνεία από το Δικαστήριο της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Freistaat Bayern και Jan Blijdenstein, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 2, της προαναφερθείσας Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 (EE 1982, L 388, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 περί προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (EE 1982, L 388, σ. 24), με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 περί προσχωρήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας (EE L 388, σ. 1) και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 περί προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας (EE L 285, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τον P. Jann (εισηγητή), ασκούντα καθήκοντα προέδρου του πέμπτου τμήματος, και τους C. W. A. Timmermans και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 15 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Δημόσιος οργανισμός ο οποίος επιδιώκει, αναγωγικώς, την ανάκτηση ποσών που κατέβαλε υπό μορφή επιδόματος σπουδών, κατ' εφαρμογήν του δημοσίου δικαίου, προς δικαιούχο διατροφής, τα δικαιώματα του οποίου έναντι του υποχρέου διατροφής έχουν περιέλθει στον εν λόγω δημόσιο οργανισμό, δεν μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 5, σημείο 2, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 περί προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 περί